

کاری نکنید که آنچنان دستتان خالی شود که دیگر توفیق بخشش را از دست بدهید

شماره پرسش: ۱۰۰۶۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۶/۲۹ ۰۷:۰۰:۰۰

متن پرسش

با سلام: نظر به پاسخ به سوال ۱۰۰۴۲ شما، بنده برایم سوالی پیش آمده. مگر نه اینکه بعضی از بزرگان دین ما در کل زندگی همواره بخشنده بودند یا همین مثال آقای قاضی را که در مباحث می‌زنید. آیا این نیاز به یقین دارد؟ به طور مثال بنده خودم حس بخشش و کمک به هم نوع را خیلی دوست دارم و تا حد زیادی عمل می‌کنم یعنی می‌بینم که کسی نیاز مند است به خاطر رضای خدا اگر مقدور باشد نیازش را برآورده می‌کنم و احساس می‌کنم خدا آن شخص را سر راه بنده قرار داده تا وسیله گردم. بنده علت زیادی از مشکلات و دور شدن از هم را همین می‌دانم که در حد توانمان هست کاری کنیم اما از هم گریزانیم. حال آیا می‌شود این کار را منتهی به یقین دانست؟ با تشکر. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: کار بسیار درستی می‌کنید ولی حتماً مواظب هستید که کاری نکنید که آنچنان دستتان خالی شود که دیگر توفیق بخشش را از دست بدهید و آیه‌ی مذکور همین را می‌گوید. موفق باشید